

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/50 Mo

in de klacht nr. 2003.0964 (027.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster, een autobedrijf, heeft bij verzekeraar onder meer een collectieve cascoverzekering gesloten.

In artikel 2.5 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

'(...)Voor motorrijtuigen in de zin van deze module die behoren tot de handelsvoorraad van de verzekeringnemer geldt met betrekking tot diefstal en joyriding de volgende bijzondere regeling.

- 2.5.1. De verzekering geeft geen dekking voor schade aan een motorrijtuig veroorzaakt door diefstal of joyriding tijdens openingstijd van het bedrijf voorzover die schade het gevolg is van aan de verzekeringnemer toe te rekenen onvoldoende zorg voor het motorrijtuig. Van onvoldoende zorg is in ieder geval sprake, indien bij het verlaten van het motorrijtuig:
 - 2.5.1.1 de (contact)sleutels daarin zijn achtergelaten;
 - 2.5.1.2 één of meer bij het motorrijtuig behorende bescheiden (met name kentekenbewijs deel 1 en deel 2 en het overschrijvingsbewijs) daarin is achtergelaten;
 - 2.5.1.3 kostbare zaken zoals een (mobiele) telefoon, een uitneembare (slede)radio of het afneembare front van de radio zichtbaar zijn achtergelaten, anders dan in de afgesloten bagageruimte en volledig aan het oog onttrokken;
 - 2.5.1.4 niet alle ramen en deuren zijn (af)gesloten.
- 2.5.2. De verzekering geeft geen dekking voor schade aan een motorrijtuig veroorzaakt door diefstal of joyriding na sluitingstijd van het bedrijf, tenzij het motorrijtuig zich in het pand of op het deugdelijk afgesloten terrein van de verzekeringnemer bevindt en ten behoeve van (verzekeraar) kan worden aangetoond dat:
 - 2.5.2.1 het pand of de omheining sporen van braak vertoont; en

2003/50 Mo

2.5.2.2 de (contact)sleutels en alle bij het voertuig behorende bescheiden (met name kentekenbewijs deel 1 en deel 2 en het overschrijvingsbewijs) op een veilige plaats zijn opgeborgen. Indien de (contact)sleutels of de genoemde bescheiden na de gebeurtenis niet kunnen worden overgelegd wordt voor de werking van 2.5 aangenomen dat de (contact)sleutels en de genoemde bescheiden niet op een veilige plaats waren opgeborgen'.

Op 2 mei 2002 is een voor aflevering aan de koper gereedstaande auto, die klaagster voor een bedrag van € 11.574,- had verkocht, gestolen vanaf klaagsters bedrijfsterrein. Verzekeraar heeft geweigerd om deze schade te vergoeden.

De klacht

De dader heeft de sleutels van de auto gestolen uit de verkoopmap, die op een bureau van de verkoper van klaagster lag. Verzekeraar heeft de schade afgewezen op grond van artikel 2.5 van de verzekeringsvoorwaarden. In feite heeft hij de schade afgewezen op grond van artikel 2.5.2. Dit betreft echter de voorwaarde dat na sluitingstijd de sleutels opgeborgen moeten worden. De schade ontstond evenwel tijdens openingstijd, dat is geregeld in artikel 2.5.1.

Het standpunt van verzekeraar

Blijkens het proces-verbaal van aangifte bij de politie is op 2 mei 2002 tussen 10.30 en 13.00 uur een auto van klaagster van het bedrijfsterrein ontvreemd. De auto was daar op het eerstgenoemde tijdstip gestald in verband met de aflevering ervan die dag aan een koper. Toen deze de auto om 13.00 uur kwam ophalen, bleek de auto te zijn verdwenen. De aangever verklaarde niet met zekerheid te kunnen zeggen of de sleutels toen in de auto lagen of in het contact zaten.

Tegenover het door verzekeraar ingeschakelde onderzoeksbureau heeft de verkoper echter verklaard, dat de sleutels, met de kentekenbewijzen en andere documenten, in de verkoopmap zaten die vanaf ongeveer 10.00 uur op het bureau in zijn kantoor had gelegen. Dit kantoor bevindt zich in klaagsters showroom.

Ter beoordeling van de dekkingsvraag zijn van belang het bepaalde in artikel 2.5 van de verzekeringsvoorwaarden, en het bepaalde in clause 91 en de daarin genoemde preventieformulieren van 7 juli 1997 en 20 januari 1998.

In de eerste lezing van degene die aangifte bij de politie deed, inhoudende dat de sleutels zich ten tijde van de diefstal in de auto bevonden, ontbreekt dekking op grond van het bepaalde in 2.5.1.1. Maar ook in de tweede lezing, die volgens klaagster de juiste is, ontbreekt dekking. Immers, ook dan is sprake van aan de verzekeringnemer toe te rekenen onvoldoende zorg voor het motorrijtuig, omdat de contactsleutels geruime tijd onbeheerd zijn achtergelaten in een niet permanent bewaakte ruimte. De verkoper was die ochtend niet voortdurend in zijn kantoor geweest en het was ook redelijk druk geweest met belangstellende kopers in de showroom. Deze handelwijze getuigt niet van voldoende zorg voor het motorrijtuig en reeds op grond van het bepaalde in artikel 2.5.1 is er dan geen dekking voor schade door diefstal. Bovendien konden ook in die tweede lezing de sleutels niet worden overgelegd, zodat dan volgens de slotzin van het in artikel 2.5 bepaalde voor de werking van artikel 2.5 wordt aangenomen dat de contactsleutels niet op een veilige plaats waren opgeborgen. Daarmee is dan in de werking van artikel 2.5 eveneens sprake van toe te rekenen onvoldoende zorg die leidt tot geen dekking.

2003/50 Mo

De stelling van klaagster dat de afwijzing gebaseerd is op het in artikel 2.5.2 bepaalde is niet juist. Klaagster baseert dit op de aanname dat de slotzin van 2.5 enkel betrekking heeft op het bepaalde in artikel 2.5.2.2, maar dat is ten onrechte. Uit de tekst van de slotzin blijkt namelijk heel duidelijk dat deze betrekking heeft op artikel 2.5 in zijn geheel, door de woorden: 'voor de werking van 2.5'.

Toen klaagster in haar brief van 6 januari 2003 opmerkte dat het, gezien de omvang van haar bedrijf, niet werkbaar is om de sleutels van alle auto's die zich in het bedrijf bevinden in een afgesloten beveiligde kast op te bergen, heeft verzekeraar gewezen op de door middel van clause 91 afgesproken preventiemaatregelen. Die zijn vastgelegd in de preventieformulieren van 7 juli 1997 en van 20 januari 1998. Klaagster is daaraan nog eens herinnerd met verzekeraars brief van 18 april 2000. Een van die maatregelen is de sleutels en de papieren van de aanwezige auto's op te bergen in een te plaatsen braakwerende, verankerde en in beveiligd gebied op te stellen kast. Deze afspraak, en andere, dient klaagster volgens clause 91 na te komen op straffe van het verlies van het recht op schadevergoeding. Het niet naleven van deze preventie-eis rechtvaardigt te meer een beroep op onvoldoende zorg voor het verzekerde, indien de contactsleutels zonder toezicht en voor het grijpen worden achtergelaten.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd. De contactsleutels lagen in een verkoopmap op een niet voor het publiek, zonder toestemming van een medewerker van klaagster, toegankelijk kantoor. Dit betekent dat niet iedereen zo in en uit kan lopen, laat staan iets ontvreemden. De polisvoorwaarden waarover klaagster beschikt wijken af van de polisvoorwaarden waarop verzekeraar zich beroept. Verzekeraar probeert door het tussentijds veranderen van de polisvoorwaarden en clauses onder de dekking uit te komen.

Het oordeel van de Raad

1. Blijkens het rapport van het door verzekeraar ingeschakelde onderzoeksbureau heeft de verkoper van klaagster die de auto had verkocht, verklaard dat de sleutels, met de kentekenbewijzen en andere documenten, in de verkoopmap zaten die vanaf ongeveer 10.00 uur op het bureau in zijn kantoor had gelegen. Dit kantoor bevindt zich in klaagsters showroom. De verkoper was die ochtend niet voortdurend in zijn kantoor geweest en het was ook redelijk druk geweest met belangstellende kopers in de showroom. Volgens het rapport is de diefstal omstreeks 13.00 uur ontdekt.
2. Gelet op dit een en ander en nog daargelaten dat blijkens het proces-verbaal van aangifte de hoofdverkoper van klaagster eerder aan de politie had meegedeeld: 'ik kan niet met zekerheid zeggen of de sleutels in de auto danwel op het contact zaten', is niet onverdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat sprake is van onvoldoende zorg voor de betreffende auto als bedoeld in artikel 2.5.1 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden. Klaagster heeft weliswaar verklaard te beschikken over andere verzekeringsvoorwaarden dan waarop verzekeraar zich beroept, maar artikel 2.5.1 van deze door klaagster overgelegde voorwaarden is gelijklopend aan artikel 2.5.1

2003/50 Mo

waarop verzekeraar zich beroept. Evenmin is onverdedigbaar dat verzekeraar een beroep heeft gedaan op clause 91 en de daarin genoemde preventieformulieren van 7 juli 1997 en van 20 januari 1998, volgens welke klaagster op straffe van het verlies van het recht op schadevergoeding de sleutels en de papieren van de aanwezige auto's dient op te bergen in een te plaatsen braakwerende, verankerde en in beveiligd gebied op te stellen kast. Verzekeraar heeft dan ook door aan klaagster schadevergoeding ter zake van de ontvreemde auto te ontzeggen de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

3. In artikel 2.5 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden wordt een onderscheid gemaakt in de dekking tijdens openingstijd van klaagsters bedrijf (artikel 2.5.1) en de dekking na sluitingstijd van het bedrijf (artikel 2.5.2). Beide artikelen bevatten bepalingen betreffende het beheer van de (contact)sleutels en de bij het motorrijtuig behorende bescheiden.

De laatste zin van artikel 2.5 – het slot van artikel 2.5.2.2 – luidt: 'Indien de (contact)sleutels of de genoemde bescheiden na de gebeurtenis niet kunnen worden overgelegd wordt voor de werking van 2.5 aangenomen dat de (contact)sleutels en de genoemde bescheiden niet op een veilige plaats waren opgeborgen'. Als deze zin geldt voor geheel artikel 2.5 zoals verzekeraar stelt en de bewoordingen ervan aangeven, getuigt het van een even vreemde als onduidelijke systematiek dat hij is opgenomen in een bepaling – art. 2.5.2.2 – die gelet op de opbouw van artikel 2.5 slechts betrekking heeft op de dekking na sluitingstijd van het bedrijf, iets dat in het onderhavige geval niet aan de orde is. Wellicht is deze zin bedoeld als afzonderlijke zin direct na artikel 2.5.2.2 en aldus duidelijker betrekking hebbend op geheel artikel 2.5. In dit laatste geval zou vermelding van deze zin onder een afzonderlijk nummer voor de hand gelegen hebben. De gebrekkige lay-out lijkt voor verbetering vatbaar. Dit geeft de Raad aanleiding om aan verzekeraar in overweging te geven de lay-out van artikel 2.5 kritisch te heroverwegen.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 8 september 2003 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)